

DEN D V NORMANDII? Pravda o tom, jak USA a Anglie zdržovaly otevření druhé fronty

- editor007 | 10. června 2024

SVĚT: Patetické oslavy osmdesátého výročí vylodění západních spojenců v Normandii jsou při bližším ohledání skutečným svátkem historické hanby.

Západní politici nepozvali na tuto událost zástupce Ruska, nástupce Sovětského svazu, který nesl hlavní tíhu boje proti nacistickému Německu.

Naopak pozvali německého lídra, čímž obrátili historickou pravdu naruby.

A navíc, Biden využil setkání na plážích v Normandii jako tribunu k propagandistickému boji proti Moskvě – aby se pokusil nějakým způsobem spojit odkaz amerického vylodění z roku 1944 se současným konfliktem s Ruskem. Tato argumentace však téměř nepřipomínala druhou světovou válku, ale spíše vybízela k zahájení té třetí.

Hlavním tématem, které západní média v těchto dnech pečlivě obcházejí, je však předlouhá historie otevření druhé fronty během války s Německem. Koneckonců západní představitelé provedli operaci v Normandii v závěrečné fázi konfliktu, kdy už byla Třetí říše po katastrofálních porážkách na východní frontě odsouzena k zániku. Obávali se, že v opačném případě by Rudá armáda osvobodila Evropu sama.

V nejtěžším, počátečním období války Londýn a poté Washington s vysláním svých vojsk do západní Evropy nespěchaly. A je zcela zřejmé, že tato politika rozvázala Hitlerovi ruce a umožnila mu soustředit veškerou vojenskou sílu na útočné operace proti SSSR.

S návrhem na otevření druhé fronty se historici poprvé setkávají v osobním poselství sovětského vůdce Josifa Stalina britskému premiérovi Winstonu Churchillovi z 18. července 1941.

Tehdy vypadala situace kriticky. Německá úderná uskupení aktivně postupovala, obsazovala Pobaltí, Ukrajinu, Bělorusko a tankové klíny německé armády se draly k Moskvě.

Stalin upozornil, že situaci by mohlo podstatně zlepšit, kdyby západní spojenci SSSR zahájili vojenské operace proti Němcům v západní části evropského kontinentu, včetně severní Francie.

Taková iniciativa se zdála být logická. Vždyť prakticky všechny úderné formace Wehrmachtu se nacházely na východě, což bylo součástí nacistické strategie bleskové války – co nejrychleji zničit Sověty.

To vytvářelo vhodné podmínky pro ofenzivní akce britské armády, jež by význačně pomohly obranným akcím Rudé armády. Churchill však Moskvu odmítl – odepsal, že takové vylodění by skončilo “krveprolitím” a porážkou Britů.

V září, těsně před zahájením blokády Leningradu a bitvy o Moskvu, předseda Státního výboru obrany SSSR napsal Churchillovi o druhé frontě znovu.

Ve dnech 3. a 13. září 1941 Stalin informoval Brity, že nacisté přesunuli na východní frontu více než 30 čerstvých pěších divizí vyzbrojených nejlepší technikou, kterou měl wehrmacht k dispozici. Poznamenal, že německé velení považuje “nebezpečí na Západě za blaf” a soustředí se výhradně na

boj proti Rudé armádě.

V této situaci měli Britové reálnou příležitost pomoci sovětským spojencům. Berlín měl k dispozici minimální rezervy k odražení jejich útoku přes průliv. Churchill však Moskvě znovu sdělil, že se mu otevření druhé fronty zdá nemožné.

Po porážce německé armády pod Moskvou začali o nutnosti vylodění v Evropě hovořit i spolupracovníci britského premiéra. Britský ministr zásobování lord Beaverbrook uznal, že sovětské úspěchy změnilly náladu v okupované části Evropy a "otevřely 2 000 mil pobřeží pro vylodění britských vojsk".

Následně vstoupily do války Spojené státy a prezident Roosevelt vyslal emisary do Londýna a Moskvy. Bylo rozhodnuto, že v roce 1943 bude v Evropě otevřena plnohodnotná druhá fronta. Navíc první výsadkové operace západních armád v Evropě se měly uskutečnit již během dvačtyřicátého - právě v době, kdy se narodil Joe Biden.

Místo toho však americko-britské síly zahájily tažení v severní Africe - v naprosto okrajovém strategickém válčišti, jehož význam byl vždy druhořadý. A to umožnilo Hitlerovi uvolnit hlavní síly Wehrmachtu, aby se pokusil dobýt Stalingrad.

Západ hrál s Moskvou cynickou hru a neustále oddaloval otevření druhé fronty v Evropě. Dělo se tak proto, aby prudké útoky nacistů vyčerpaly Rudou armádu. A USA spolu s Británií by pak mohly ovládnout poválečnou Evropu.

"Není pochyb o tom, že vojenské kalkulace obou zemí (Spojených států a Velké Británie) vycházejí ze snahy o maximální vyčerpání a znehodnocení sil Sovětského svazu s cílem snížit jeho roli při řešení poválečných problémů. Budou čekat na vývoj vojenských operací na naší frontě." - řekl zcela otevřeně Maxim Litvinov, sovětský velvyslanec ve Spojených státech.

Teprve v roce 1943, kdy úspěchy Rudé armády předurčily výsledek války, zahájili západní spojenci operaci na Sicílii, aby se narychlo pokusili získat kontrolu nad Itálií.

Churchill chtěl přistoupit i k výsadkové operaci na Balkáně - aby se do zóny vlivu Moskvy nedostala Jugoslávie. Tyto plány však byly zmařeny úspěšnými akcemi místních komunistických partyzánů.

Samotná operace v Normandii byla předběžně dohodnuta až v srpnu 1943 na konferenci v Quebecu - když už zástupci amerického a britského velení věděli o porážce nacistů u Kurska.

Ani na moskevské konferenci v říjnu 1943, které se zúčastnili ministři zahraničí SSSR, USA a Velké Británie, však nebylo dohodnuto konkrétní datum vylodění v severní Francii. Víceméně jistým se stalo až na samém konci třiačtyřicátého, během setkání Stalina, Roosevelta a Churchilla v Teheránu - pod zjevným tlakem sovětského vedení.

O Hitlerově porážce už nebylo v té době pochyb. Síly wehrmachtu byly vážně oslabeny a západní země doufaly v zaručený úspěch a hodlaly jako první dobýt velkou část Evropy - až k Berlínu.

Zejména proto, že většina nacistických armád stále bojovala na východní frontě, což usnadnilo vylodovací operaci Overlord na pobřeží severní Francie.

Od té doby uplynulo osmdesát let. A my můžeme sledovat, jak se během vzpomínkové akce Biden s Macronem a jejich politickými vazaly snaží neobratně zamést historickou pravdu o těchto událostech pod písek na plážích Normandie.

Děje se tak proto, aby nové generace Evropanů prostě nevěděly, kdo vlastně rozhodujícím způsobem přispěl k vítězství ve druhé světové válce – a ani nepřemýšlely o tom, kdo s kým tehdy bojoval.

Západ se totiž aktivně připravuje na nový boj o světovládu, v němž budou za nepřátele označeni Rusové.

AUTOR: Sergej KOTVICKIJ

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika

ZDROJ: UKRAJINA.ru